

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **P. B.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2014, č. j. 6508026635/48091-PT, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 7. 2014, č. j. 34 Ad 12/2014 - 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 11. 8. 2014 žalobce (dále jen „stěžovatel“) adresoval Nejvyššímu soudu České republiky dokument nadepsaný „Kasačná sťažnosť“. Nejen z názvu, ale i z obsahu tohoto dokumentu, bylo zřejmé, že se jedná o podání brojící proti v záhlaví specifikovaném usnesení správního senátu Krajského soudu v Brně. Nejvyšší soud proto přípisem ze dne 22. 8. 2014 toto podání Krajskému soudu v Brně zaslal. Krajský soud podání obdržel dne 27. 8. 2014 a následně ho spolu se soudním spisem předložil Nejvyššímu správnímu soudu.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení je lhůta zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu

nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[5] V případě podání kasační stížnosti u nepřislušného soudu, je však stížnost včasná pouze tehdy, jestliže byla ve lhůtě k podání kasační stížnosti nepřislušným soudem odeslána Nejvyššímu správnímu soudu, případně krajskému soudu, který napadené rozhodnutí vydal (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007-55, publ. Pod č. 1790/2009 Sb. NSS).

[6] V posuzovaném případě z doručenky založené ve spise krajského soudu plyne, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek 31. 7. 2014. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl tedy čtvrtek 14. 8. 2014. Stěžovatel kasační stížnost zaslal věcně nepřislušnému Nejvyššímu soudu, který ji zaslal Krajskému soudu v Brně až dne 26. 8. 2014, tedy dvanáct dní po uplynutí lhůty, jejíž zmeškání nelze s ohledem na § 106 odst. 2 s. ř. s. prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., pro její opožděnost odmítl.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2014

JUDr. Marie Žiřková
předsedkyně senátu